

Vergaderjaar 1993–1994

23 139

Wijziging van de Wet gemeenschappelijke regelingen in verband met aanpassing en uitbreiding van de bepalingen inzake verplichte samenwerking

Nr. 13

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 1 december 1993

In het mondeling overleg met de vaste Commissie voor Binnenlandse Zaken op 25 november jl. over het wetsvoorstel tot aanscherping van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr; Kamerstukken II, 1992–1993, 23 139, nrs. 1–2) is gesproken over de mogelijkheid van **territoriale bestuurscommissies in de Wgr**. Ik heb de commissie toegezegd mijn bij die gelegenheid ingenomen standpunt op de kortst mogelijke termijn in een brief te bevestigen. Gevolg gevend aan deze toezegging deel ik u het volgende mede.

In de Overlegnotitie herziening Wgr-indeling (u toegezonden bij brief van 19 april 1993, onder nummer VB092/12/U12) en in de memorie van antwoord bij voornoemd wetsvoorstel (Kamerstukken II, 1992–1993, 23 139, nr. 6), heb ik reeds aangegeven dat aan het scheppen van de mogelijkheid in de Wgr territoriale bestuurscommissies in te stellen zowel voordelen als nadelen kleven.

De territoriale bestuurscommissie en de regeling die op grond van aard- of schaalargumenten afwijkt van de gebiedsindeling zijn beide mogelijkheden om samenwerking op kleinere schaal dan het Wgr-samenwerkingsgebied vorm te geven.

Voordeel van de territoriale bestuurscommissie ten opzichte van het treffen van een afzonderlijke regeling is, dat met een dergelijke commissie in één opzicht beter tegemoet zou kunnen worden gekomen aan het streven naar maximale bundeling en integratie. Een territoriale commissie maakt, anders dan een afzonderlijke regeling, altijd deel uit van een groter bestuurlijk verband.

Nadeel van de territoriale bestuurscommissie is dat deze tot versnippering van taken en bevoegdheden en tot handhaving en soms vergroting van de wirwar van samenwerkingsverbanden kan leiden. Zo zou de situatie kunnen ontstaan, dat de huidige intergemeentelijke

samenwerking op de bestaande schaal wordt voortgezet in de vorm van een territoriale commissie.

Daarmee zouden de primaire doelstellingen van het beleid inzake de niet-BoNgebieden – schaalvergroting van de samenwerkingsgebieden, herordening van samenwerking op deze nieuwe schaal en opschoning van hulpconstructies – worden ondergraven.

Zoals aangegeven in de memorie van antwoord inzake de aanscherping van de Wgr zouden de nadelen van de territoriale bestuurscommissie alleen kunnen worden ondervangen door de instelling ervan aan strikte voorwaarden te binden. Zo zou de instelling alleen mogen geschieden in het kader van gebundelde en geïntegreerde regelingen, met andere woorden de basisregelingen. Verder zou moeten worden voorkomen, dat het takenpakket van de regeling substantieel zou worden uitgehold en dat binnen de opgeschaalde Wgr-gebieden een nieuwe lappendeken van territoriale commissies ontstaat.

Nog afgezien van het feit dat de basisregeling niet wettelijk is geregeld en ik een regeling daarvan in de Wgr ook niet gewenst acht – u zie mijn standpunt in paragraaf 3.2 van de voornoemde memorie van antwoord – vergt een dergelijke clausulering van de territoriale bestuurscommissie een uitgebreide regeling in de Wgr. In dit opzicht bestaat een duidelijk onderscheid tussen de Wgr en de Kaderwet bestuur in verandering. Deze laatste wet kent wel de mogelijkheid territoriale bestuurscommissies in te stellen, maar dan alleen in het kader van een gebundelde en geïntegreerde regeling, de regeling inzake het Regionaal Openbaar Lichaam (ROL). Overigens is in de memorie van antwoord bij de Kaderwet (Kamerstukken II, 1992–1993, 23 048, nr. 7) benadrukt, dat een verregaande overheveling van bevoegdheden naar een bestuurscommissie op gespannen voet staat met een integrale belangenafweging op regionaal niveau.

Alles afwegende ben ik van mening dat de voordelen van de mogelijkheid in de Wgr territoriale bestuurscommissies in te stellen vooralsnog niet opwegen tegen de nadelen daarvan. Ik zal daarom in het kader van de aanscherping van de Wgr geen voorstel doen de instelling van dergelijke commissies op basis van de Wgr mogelijk te maken.

Als niettemin bij de herziening van regelingen ingevolge de nieuwe Wgr-indeling, of bij de uitwerking van het werkprogramma inzake de afstemming van functionele regio's blijkt, dat dringend behoefte bestaat aan de mogelijkheid van territoriale bestuurscommissies naast de al bestaande mogelijkheid functionele commissies in te stellen zal ik mijn standpunt opnieuw bepalen.

Met betrekking tot de overige in het overleg gedane toezeggingen deel ik u mede, dat een derde nota van wijziging tot aanpassing van artikel 2 en het nieuwe artikel 103i van de Wgr een dezer dagen bij uw Kamer zal worden ingediend. Ook zal ik op 2 december a.s. in het periodiek overleg met het Interprovinciaal Overleg aandacht vragen voor de integratiedoelstelling en het gebruik van de informatie- en verantwoordingsbepalingen uit de Wgr. Ook zal ik de provincies verzoeken mij op de hoogte te houden van de vorderingen met het aanpassen van regelingen aan de nieuwe gebiedsindeling.

Tenslotte heb ik u een brief toegezegd over de problematiek van de kop op de Wgr. Ik stel voor de discussie hierover te voeren in het kader van het werkprogramma afstemming functionele indelingen. Dat werkprogramma zal, zoals eerder aangekondigd, in het eerste kwartaal van 1994 aan de Tweede Kamer worden aangeboden.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta